

του Οίγκω σὲ πρόγερο διασκευή, καὶ ἔρριξα πίσω τὴ δουλειά μου καὶ ἐρήμωσα τὸ ταμείο μου καὶ δυσπρόσιτα τὴν πελατεία τοῦ μαγαζιῦ μου—τοῦ θεάτρου μου ἂν θέλετε— ὁσᾶκις ἔπαιζα μ' ἄλη μου τὴν ψυχὴ καὶ μ' ἄλη μου τὴν διάνοιαν τὸν « Ἐκεῖνο ποὺ δέχεται τὰ ρασιόματα » τοῦ Ἀντρέιερ, ἢ τὸ « Μιχαὴλ Κράμερ » τοῦ Χάουτμαν ἢ τὸν « Καθηγητὴ Κλεωνόβ » τῆς Κάρεν Μπράμφων.

Πῶς λοιπὸν θέλετε νὰ θυμηθῶ εὐθυσίᾳ ἐπιστοδία ἀπὸ τὸ θεατρικὸν μου στάδιον; Θυμᾶμαι μοναχὰ διαρκῶς τὸν πρόλογο τῆς « Τζούλιας » τοῦ Στριπτεργ που ὁ σοφὸς δραματογράφος οὐνευρεῖται τὸ ἰδιαιτὸν θεᾶτρον; μὰ ὅσα ἀπὸ ἐλλεκτοὺς καλεσμένους του.

« Δ ! τώρα μοῦθε στὸ νοῦ κατὶ. Ἴσως αὐτὸ σᾶς εὐχαριστήσῃ. Ἐπαίξω μιά φορὰ στή... (σὲ μιά δηλαδὴ ἀπὸ τὶς πρῶτες μορφωμένες ἐπαρχιακῆς πρωτεύουσες. Οἱ συγχρομητῆς τοῦ θεάτρου μου ἦταν ὅλο οἰκογένειες ἀπὸ τὸ μεγαλειορικό καὶ ἐπιστημονικὸν κόσμον τοῦ τόπου. Ἐπαίξω τὸ « Μεγάλο Γαλέστον » τοῦ Ἰωσήφ Ἐτσεγαράι. Τὸ ἔργο λέει γὰρ τὸν κόσμον τὴν κακογλωσσία ποὺ ἀναγκάζει στὸ τέλος ἕναν γίμνο νέον καὶ μιά τιμίαν παντρεμένην κυρία νὰ παραιοποθοῖν ἀπὸ τὸ ρέμμα τῆς σοκοφαντίας. Στὸ τέλος τοῦ ἔργου οἱ δύο αὐτοὶ ἄνθρωποι, ὁ Ἐρνέστο καὶ ἡ Θεοδώρα βρίσκονται ἐπὶ σπηγὴ ἀγαλλιασμένοι καὶ γάνουν τὸ φινάλε μὲ μιά δραματικὴν ἀποστροφή κατὰ τῆς ζωονίας καὶ τοὺς ἀναγκάζει νὰ ἐνοθοῦν. Οἱ θεατῆς χειροκροτοῦσαν παταγώδως καὶ ἐγὼ ἦμιον ἐνθουσιασμένος γιατί ἐνόμισα πὸς εἶχαν νοιώσει πέρα πέρα τὸν ἔργον. Ὅταν ἄλλαξα καὶ κατέβηκα στὴν πλατεία γὰρ νὰ φέρω βρεθῆναι μισρὸς ὄ' ἕναν ὄμιλον κυριῶν, κυριῶν καὶ δεσποινίδων τῆς ἀριστοκρατίας τοῦ τόπου.

- Κύριε Βεάζη, σὰς προειμένωμε νὰ μᾶς λύσετε μιά ἀμφιβολία.
- Παρακαλῶ....
- Σεῖς ποὺ παίξετε τὸ ἔργο θὰ ξέρετε νὰ μᾶς πῆτε.
- Τί;
- Τί ἀπογίνεται ὑστερα; Ἡ Θεοδώρα τὸν παντρεύεται ἐπὶ τέλος τὸν καυμένο τὸν Ἐρνέστο;
- ! ! ! !

Αὐτὰ μᾶς διηγήθηκα γὰρ τὸ θεᾶτρον καὶ τὸ κοινὸν ὁ κ. Βεάζης μὲ πικρὴν καὶ ἀπογοήτειαν. Ὅσο γὰρ τὸ γεμποῦτον τοῦ θεάτρου μᾶς ἀγγήγη ἢ ἐξῆς:

— Τὸ 1900, ἦμιον μαθητῆς τῆς « Βασιλικῆς Λραματικῆς Σχολῆς » τὴν ὁποίαν διηθῶνε ὁ μακαρίτης Ἀγγελος Βεάζης. Στὴν σχολὴ αὐτὴ ἐφοιτοῦσαν ὅλοι σχεδὸν οἱ κατόπιον « μῦσαι » τῆς « Νέας Σαγῆς » τοῦ Χρηστομάνου, σημερινοὶ καλλίτεροι Ἑλληνας ἦθοποι, εἶχα δὲ γίνει δεκτὸς εἰς αὐτήν, μαζί μὲ δέκα ἐπτὰ ἄλλους ἀπὸ 118 ἐν συνόλῳ ἠθοποιούς, ἀτόπιον διπλῆς δοξιασίας, ἀναγνώσεως (διὰ τὴν ἀφθωνίαν) ἐνὸς δραματικῶν κομητιῶν καὶ ἀπαγγελίας μονολόγου. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ μᾶς ἐξήταξεν ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν μακαρίτη Βικέλα, τὸν Κορυθῖδι, τὸν Οἰκονόμου καὶ τὸν κ. Στέφανο Στεράνου. Ὡς μαθητῆς, ἔπαιξα ὀλοὺς σοβαροῦς, τὸν Μόστιμαρ τῆς « Μαρίας Στοιαστ », τὸν Ρένο τῆς « Γαλάτειας », τὸν Ρωμαιο. Ὅταν ἐκλείσει τὴν σχολὴν ἔγινον ἐπαγγελματίαις ἠθοποιοὺς καὶ πρωτο-ἐπαίξω στὸ Δημοτικὸν θεᾶτρον τοῦ Βόλου, μ' ἕναν μεγάλο ἴθασον εἰς τὸν ὁποῖον πρωταγωνιστοῦσε ἡ Εὐαγγελία Νίκα, πολὺ καλὴ ἠθοποιός, ἡ ὁποία ἀπέθανε δυστυχῶς νέη (27 μόλις χρόνων). Ὁ ὀλοὺς ποὺ μοὺ εἶχαν ἀναθέσει γὰρ τὴν πρώτην ἐμφάνισίν μου, ἦταν ὁ ὀλοὺς τοῦ κηροῦ, στὴν γαλλικὴν κομῶδιᾳ « Οἱ φίλοι μας » (Nos Intimes). Ἦμιον τότε 16 ἐτῶν. Λυπημένος κατάκαρδα γιατί ποὺ ἔδωκαν τέτοιον ὀλοὺ, ἐμένα ποὺ εἶχα παίξει τὸν Ρωμαιο, τὸν Μόστιμαρ, καὶ τόσα ἄλλα σπουδαία πρόσωπα, ἐπῆγα κλειόντας στὸν θιασάσχη Νίκα καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ μοῦ τὸν ἀλλάξῃ μὲ κανένα καλύτερον. Ἄλλ' ἐκεῖνος δὲν μ' ἄκουσε. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι ἀπέτυχα στὸν ὀλοὺ τοῦ κηροῦ. Δὲν ἐβῆκα στὴν κατάλληλη ὥρα στὴ σκηνὴ καὶ εἰδῆσε νὰ μὲ βγάλουν ἀπὸ τὸν ὀλοὺ. Αὐτὸ ἦταν τὸ γεμποῦτον μου στὸ θεᾶτρον....

Εἰς τὸ προσεχές : Ἀνέκδοτα τῶν κ. κ. Νικολ. Καλογεροπούλου, Γεωργίου Πάπ, Μιλτ. Μαλακάσης καὶ Μιχ. Βλαχοπούλου Ὁ κ. Καλογεροπούλος καὶ ἡ φιλενάδα του... εἰς Ἀνάμνησιν ! Πῶς ἀνεμίσθη στὴν πολιτικὴν : Αἱ σχέσεις του μὲ τὸν Χαρίλαον Τρικοῦπην. Εἰς τὰς φυλακάς. Ὁ ἀποχαριστικὸς τοῦ Νικολάου Στρατοῦ. Ὁ κ. Πάπ καὶ ὁ καταστηματάρχης. Πόσο στοιχίζει μιά γραβὴ: πρώτη ποιότητος. Ὁ κ. Πάπ ἐπὶ τῆς ἀμάξης τοῦ κ. Βενιζέλου. Ὅπου σκοντάφτουν τ' ἄλογα. Ὁ κ. Πάπ θεατρικὸς συγγραφεὺς, δημοσιογράφος, πολιτευόμενος, δικηγόρος... ἄλλα καὶ ὁ μεναδικὸς Ἑλληνας ποὺ δὲν πῆρε παράσημον !... Ὁ κ. Μαλακάσης καὶ οἱ πρῶτοι του στίχοι. Ἡ καθαρῶς ὕσσα. Μαλακάσης καὶ Παλαμῆς. Ἡ φθισικὴ κόρη. Τὸ λουτρό τοῦ Μητσάκη. Ὁ Μωρὶς Μπαρρῆς. Τὸ ἐπιληπτικὸν παιδάκι. Ὁ κ. Βλαχοπούλος στὴν Πόλι. Ὁ Τούρκος χωροφύλακας καὶ τὰ πορτοκάλια. « Νιὲ Πονιεμάτου !... Νιὲ ἀνάτο !... » κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΠΡΟΣΕΧΕΣΤΑΤΑ

Θὰ δημοσιευθοῦν στὸ « Μπουκέτο » τὰ περίφημα βιογραφικὰ ἀνέκδοτα τοῦ Πρωάνεως τῆς δημοσιογραφίας **ΒΑΣΙΛΙΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΟΥ** γραμμένα ἀπὸ τὸν λογοτέχνην κ. Σταμ. Σταμ.

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Σ. Δ.

Ἡ ὥραιος, ἡ κομψῆς, ζωοτωμένες, καὶ πικάντικες, εἶνε πολλῆς στάς Ἀθήνας, ἐνὸς ἀντιθέτως ὁ τύπος τῆς ἀληθινῆς κυρίας, ποὺ τόσον ἐπιτυχῶς οἱ Ἀγγλοὶ ἀποκαλοῦν « Λαίηγτον—Λαίη »—εἶνε σπανιότατος. Ὅταν δῆτε τὴν Ἰουλιέτταν κυρία νὰ σιγοπερνᾷ ἀνάμεσα ἀπὸ τ' ἀνθηρομένα μονοπάτια τοῦ Ἑθνικοῦ κήπου ὅπου κἀθε πρῶτὴ κἀνὴ τὸν περίπατόν της, ὀρισμένως θὰ θελήθητε ἀπὸ τὸ ἀριστοκρατικὸν ὄφος της, τὸ ἀρμονικὸν σύνολόν της, τὸ ἀπλοῦστατον ὄσον καὶ ἀριστοτεχνικὸν ντύσιμό της. Ἀγαπᾷ πολὺ τὴν κίνησιν καὶ τὸν κόσμον ἀλλὰ προτιμᾷ—ὅπως λέγει μὲ τὸ χούσιον ποὺ τὴν διαζοῖν—νὰ τὸν πέρνην κατὰ δόσεις. Ἐπιδιώκει μᾶλλον μισροὺς φίλικους κύκλους, φιλολογικὴ συζητήσιν, ἢ ἐκλεκτὴ μουσικήν. Ἐξεῖ ἔξαιρετικὸν μουσικὸν ταλέντο, καὶ σπανίᾳ κλειδοκρημναλιστικὴν ἰδιοφυία. Ἡ ὀμιλία της σιγανή, εὐχάριστη, συγκαταληκτὴ, πλουτίζεται πολὺ χάρις στὴν ἔξαιρετικὴν μόρφωσίν της. Ἡ φυσιογνωμία της πολὺ συμπληθητικὴ, προσελκύει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀρέσκειαν.

Ἡ Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀπὸ τοὺς θαυμασιωτέρους χοροὺς τῆς ἐποχῆς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ν. Πασπάτη. Ὁ χορὸς ζωηρότατος παρετάθη μέχρι τὸν προκρινὸν ὄσον. Τζᾶς μὲν ἀκαταγώνιστος καὶ χορευτικὸν κέρρι.

— Διάκοσμος σπιτιοῦ οὐνευρεῖται. Αἱ αἰθουσίαι παρουσιάζαν θέματα ἐκτάκτως μαγευτικόν. Τουαλέτες ἀπαστροπύουσι ἀπὸ στράζς πολυχρωμα, τουαλλέτες σὲ γλυκοτάτες ἀποχρώσεις παστέλ, τὰ πλείστα μοντέλλα παρξινάτια.

— Ἡ οἰκοδέσποινα πολὺ συμπληθητικὴ ἔφερε τουαλέτταν μῶβ καὶ ὀζάν.

— Παρσορέθησαν κ. Ἀλ. Πασπάτη τουαλλέττα ὀζ, κ. Ρωμανοῦ πολὺ εὐμορφη μὲ τουαλέττα ὀζ περλέ, κ. Καυφάλη τουαλέττα λευκὴ, κ. Μάνου τουαλέττα ὀζάν, κ. Μελά πολὴ κομψὴ μὲ τουαλέττα μῶβ, κ. Γεωργιάττα μῶβ, κ. Ἡλιάσου μπλέ, κ. Δημητριάδ-ὀζ.

— Ἡ ὀραιότερη τῆς βραδείας ἦτο ἡ Δις Βλαστοῦ ἐξ Ἀλεξανδρείας μὲ τουαλέττα κόκκινη ζωρζέτ.

— Ἐπίσης παρεσθῆσαν κ. κ. Ἀφεντούλη, Λαγαοῦμη, Θεολόγη, Βαλαορίτου, Δελαπόρτα, Νεγροβόντη, Γοῖβα καὶ οἱ κ. κ. Ρωμανῶς, Πασπάτης, Καυφάλης, Θ. Σουτῆς, Ἀλευράς, Γεωργιάτων, Ἡλιάσος, Ἀργυροπούλος, Κοστίης.

— Τὴν παρεσθῆσαν Ἐτάρτην χορευτικὸν ἀπόγευμα παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ἀλ. Μελέγχοβιτς. Ἡ οἰκοδέσποινα πολὺ εὐμορφη μὲ τουαλέττα θαυμασία μῶβ.

— Μεταῦ τῶν κεκλημένων κ. καὶ κ. Λεβίδη, κ. καὶ Δις Σωτηριάδου, κ. καὶ κ. Σταῖκου, κ. καὶ κ. Νικολαῖδη, κ. καὶ κ. Ἀλ. Δαλιέτου, κ. Μεταξᾶ, κ. καὶ κ. Βούλγαρη, κ. Φιλαρέτου ὀραοιστῆ μὲ μῶβ βελουδένια τουαλέττα, κ. Μάγχη Τριανταφύλλου τουαλέττα μῶβ συκαμῆν.

— Διὸ τύποι ἀσυνειθιστῆς εὐμορφίας αἱ Δις Νικολαῖδη, διὸ σιλουέτες παρξινάτιες αἱ Δις Ταχιτζῆ, πολὺ εὐμορφη ἡ Δις Π. Σταῖκου μὲ τουαλέττα ὀζ περλέ.

— Φέτος ἐγκαινιάσθη ἕνας ἀκόμη παρξιναισμός: καταρτίζεται μιά πολυπληθῆς συντροφία ἀπὸ κυρίας, δεσποινίδες, καὶ κυρίως καὶ μεταβαίνει τὰ βράδεια σὰ ντάνσιγκ. Τὴν παρεσθῆσαν Πέμπτην στὸ « Καπρὶς » ἡ πλέον πολυἀριθμὸς συντροφία ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας Μεταξᾶ, Ἀθανασιάδη, Σανααῖ, Βλαστοῦ Πράττη, Γουτάρη, Ταμπλακοπούλου, Δημητριάδη, Ἀποστολίδη κλ.

— Ἐνα ἀπὸ τὰ θαυμασιώτερα μπλέ-ντ' ἀνφάν τῆς ἐποχῆς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Μπέμμη ἐπὶ τῇ εὐκαρία τοῦ δένδρου τῶν Χριστουγέννων.

— Ἡ ζωοτωμένη Δις Εἰρήνη Μπέμμη φέρουσα κομφοτάτην τουαλέττα βέρ-νίλ ζωρζέτ εἰδέχετο τοὺς λιλιπουτέιους κεκλημένους τῆς ἀποδίδουσα τὰς τιμὰς μὲ ἔξαιρετικὴν χάριν.

— Αἱ προσκλήσεις νοστιμιότατα τυπωμένες καὶ στολιμένες νόστιμες βινιέτες, ἔγραφαν, ὅτι « ἡ Δις Μπέμμη παρακαλεῖ τὴν Δα ἄλλα νὰ περᾶσιν παρ' αὐτὴ τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης ».

— Μεταῦ τῶν κεκλημένων ἡ κ. καὶ Δις Πατάγου, Δις Φραγοπούλου, Δις Γεωργακοπούλου, Δις Ψιακῆ, κ. Δαβιδόπουλος, κ. κ. Ν. Θ. Συναδινός, Δις Ἡλιάσκου, κ.λ.π.

— Τὴν παρεσθῆσαν Πέμπτην χορὸς μπακαρᾶς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ν. Νικολαῖδη. Μεταῦ τῶν κεκλημένων ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χάριγκτον τουαλέττα κομφοτάτη μῶβ ζωρζέτ καιδαντέλλες Σαντιγὸν σὲ ὀζ φρόντο, κ. καὶ κ. Τζῶνς τουαλέττα ἄμυρ μῶβ ὀζ, κ. καὶ Δις Μεταξᾶ κ. καὶ Δις Ἀλ. Δημητράκοπούλου τουαλέττα λευκὴ περλέ κ.λ.π.

— Ἐκτάκτως πολυπληθῆς ἡ φετεινὴ χορευτικὴ δεξίωσις παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ρεσίνα ἐπὶ τῇ εὐκαρία τῆς πρωτογνωσίας.

— Μεταῦ τῶν ὀραιότερων ἦσαν, αἱ κ. κ. Βεργιοπούλου, Ἐλεμὲ Μεταξᾶ καὶ ἡ θαυμασιώτερα συγχρόνος τουαλέττα—κ. Μαλαμῆ— ἕνα ἔμφωνον παστέλ.

Ἡ Μονταίν